



# Scenariusz zajęć Wokół klasyki polskiej animacji dla dzieci

## Cele:

- zapoznanie z podstawowymi formami animacji,
- utrwalenie nazw bohaterów popularnych polskich kreskówek,
- rozwijanie werbalnej aktywności twórczej,
- ilustrowanie przygód bohaterów filmowych według kolejności wyodrębnionych zdarzeń,
- doskonalenie umiejętności czytania prostych zdań ze zrozumieniem

## Cele operacyjne:

Dziecko:

- poznaje przykłady technik animacyjnych na podstawie konkretnych filmów,
- rozumie pojęcia: animacja i film animowany,
- wzbogaca wiadomości na temat bohaterów polskich seriali animowanych,
- potrafi ułożyć krótkie opowiadanie z wykorzystaniem podanych wyrazów i ilustracji,
- dopasowuje określenia do poznanych bohaterów filmowych,
- reaguje na ustalone sygnały dźwiękowe i słowne,
- podejmuje próby samodzielnego czytania ze zrozumieniem,
- ilustruje wybrane zdarzenie w pracy plastycznej,
- czerpie radość i satysfakcję z efektów wspólnej pracy

## Metody:

- słowna – instrukcja,
- oglądowa – ilustracje w albumie,
- czynna – w formie zadań do wykonania

## Wiek dzieci:

6 lat

## Pomoce:

szyfrogram z kluczem, 5 kolorowych pudełek, wyrazy do czytania globalnego, ilustracje z bohaterami kreskówek, 10-metrowy arkusz szarego papieru z narysowanymi pustymi kadrami (poziom A4) nawiniętymi na dwie długie rolki, blok rysunkowy, kredki świecowe, kleje, wysokie pudełko kartonowe, komplet ilustracji z Bolkiem, sztaluga, płyta CD „Tańce integracyjne dla dzieci”

## Literatura:

*65 lat polskiej animacji dla dzieci* – album pod redakcją Jerzego Armaty i Natalii Chojny

## Organizacja sali:

na stolikach przygotowane pomoce do aktywności plastycznej

## Przebieg zajęć

**SZYFROGRAM** – rozwiązywanie łamigłówek słowno-obrazkowej. Pod ilustracjami z bohaterami bajek animowanych umieszczone są puste pola, w które należy wpisać odpowiednie litery alfabetu. Do szyfrogramu dołączony jest klucz, według którego należy postępować, aby otrzymać hasło rozwiązujące zagadkę. Zadanie dzieci polega na odgadnięciu ukrytego hasła.



Następnie wszyscy przechodzą na drugą stronę ściany, na której widnieje rysunek Ekranu ze smutną buzią. Nauczycielka proponuje, żebyśmy przestawili ścianki, tak żeby Ekran był zawsze zadowolony. Przy muzyce przedstawiciele zespołów odwracają ścianki na dobre zachowanie obowiązujące w kinie. Potem dzieci przechodzą ponownie na drugą stronę ekranu i widzą rysunek Ekranu z uśmiechniętą buzią.

**Zatańczmy wokół Ekranu** – zabawa integracyjna do muzyki *Zrób to, co ja* (Materiały KLANZA).

<i>To taka gra, zrób to, co ja, dobre humory mamy, do Ekranu pomachamy.</i>	(dzieci, trzymając się za ręce, idą w kole)  (nauczycielka prezentuje ruch, który dzieci naśladowują)
<i>To taka gra, zrób to, co ja, w fotelu szybko siadamy i pięknie film oglądamy.</i>	(dzieci, trzymając się za ręce, idą w kole)  (dzieci siadają na dywanie i spoglądają w Ekran)
<i>To taka gra zrób to, co ja, teraz w ręce zaklaszczemy i się pięknie uśmiechniemy.</i>	(dzieci, trzymając się za ręce, idą w kole)  (dzieci klaszczą w rytm muzyki)
<i>To taka gra, zrób to, co ja, Szybko w górę podskoczymy i się pięknie ukłonimy.</i>	(dzieci, trzymając się za ręce, idą w kole)  (podskoki obunóż w górę)
<i>To taka gra, zrób to, co ja, w kótczku się obrócimy i wesółą minę zrobimy.</i>	(dzieci, trzymając się za ręce, idą w kole)  (obroty wokół własnej osi)

**Obietnica** (podsumowanie) – dzieci powtarzają za nauczycielką tekst:

*Ekran nauczył mnie dziś, jak kulturalnym widzem być.*

*Teraz wszystkim obiecuję, że w kinie:*

- *nie będę głośno mlaskał,*
- *szeleścił papierkami,*
- *głośno mówił do mamy,*
- *czapkę zdejmę,*
- *cukierków się pozbędę,*
- *do kosza śmieci wrzucę,*
- *i z radością znów do kina wrócę.*

**Do zobaczenia! Do jutra!** – słuchanie nagrania odtwarzanego z dyktafonu, koncentrowanie uwagi na słowie mówionym.

*Dziękuję wam, drogie przedszkolaki. Dzięki wam nie będę jutro się smucił. Wiem, że w kinie będziecie zachowywać się bardzo kulturalnie. Będę dumny móc gościć tak wspaniałych widzów. Za dobrze wykonane zadanie czeka na was niespodzianka. A zatem – do zobaczenia! Do jutra!*



Wszelkie opisane techniki można swobodnie wykorzystywać w pracy z najmłodszymi. Należy jednak pamiętać o zasadzie stopniowania trudności, a ich wybór uzależnić od indywidualnych cech grupy, tematu, który chcemy zrealizować, i wieku uczestników.

Drama może być doskonałą inspiracją i zachętą do podejmowania ciekawych działań edukacyjnych, które pozwolą osiągnąć satysfakcjonujące efekty w zakresie rozwoju pełnej osobowości dziecka. Wielu teoretyków dramy, a przede wszystkim praktyków, podkreśla jej nieocenione walory edukacyjne, wychowawcze, terapeutyczne i diagnostyczne. Wymieniając zalety dramy, należy zatem szerzej spojrzeć na spectrum jej oddziaływań. Jest bowiem nie tylko metodą uatrakcyjniającą zajęcia i wspierającą proces edukacji, ale też sposobem na dobrą inwestycję we wszechstronny rozwój dziecka.

## Terapeutyczna funkcja dramy

Biorąc udział w zabawach dramowych, nie tylko rozwijamy dziecięcą wyobraźnię i wrażliwość, ale również umożliwiamy wychowankom odreagowanie stresów i wszelkich napięć. W przypadku dzieci oddziaływanie to jest szczególnie silne, ponieważ potrafią one wniknąć głębiej w kreowaną sytuację i zapomnieć o swoich problemach. Poprzez tworzenie fikcyjnych sytuacji łatwiej uczą się rozwiązywania konfliktów, nabywają umiejętności odnajdowania się w nowych, niekiedy trudnych dla nich sytuacjach, wypracowują razem z grupą gotowe wzorce możliwych rozwiązań pozytywnych, do których w razie potrzeby zawsze będą mogli sięgnąć.

## Diagnostyczna funkcja dramy

Drama pozwala nauczycielowi potraktować każdą sytuację zadaniową jako arenę do badania możliwości, zdolności i problemów dziecka. Jest polem obserwacji ewaluowania w kierunku pozytywnych zmian wychowanków. Sprzyja wydobywaniu i rozwijaniu najbardziej pożądanых cech osobowości człowieka. Szczególnie uwidaczniają się różnice w zachowaniach dzieci nieśmiałych, zahamowanych, które wraz z grupą podejmują ciekawe wyzwania zmierzające do eliminowania ich ograniczeń.

## Wychowawcza funkcja dramy

Poprzez bycie „w roli” dzieci uczą się analizować różne reakcje: pozytywne, negatywne, jednocześnie dokonują korekty zachowań, przyswajają sobie normy społeczne, identyfikują się z nimi, potrafią zastosować je w praktyce. Drama ułatwia dokonywanie samodzielnych wyborów, przygotowuje do wykonywania określonych ról społecznych, aktywizując do działania twórczego, wzbogaca wyobraźnię, rozwija pamięć, rozbudza refleksję, pomaga w zrozumieniu motywacji. Doskonali również komunikację interpersonalną, rozwija wiarę w siebie i we własne możliwości, poprawia samoocenę, kształci umiejętność współdziałania, gotowość do niesienia pomocy, tolerancję.